

*Kaposvári Klebelsberg
Középiskolai Kollégium*

Díákkrónika

2021-2022.évi

1.szám

Klebí Kuno Kaposvár

*Hol lakom majd? Nagy kérdés, nincs válasz, csak a szokí.
Nagy szerencse, hogy közbejött végül a Klebí Koli.
Tévhitekkel ellentétben ez a hely nem csóró,
S ha a másodíkra tévedsz, pár fiún nincs póló.
Híres boltok vesznek körül: West, Lidl és Aldi.
Igen, télen mire leérsz halálra fogsz fagyni.
Pöppet sok a lépcső, plusz wífi is alig akad,
Addig legyél boldog, míg a plafon rád nem szakad.
Hiányzik az otthon, a család, kicsit sok a sírás,
Harmadikra naponta felbattyogni nagy szívás.
Fél tízkor takarodó, és mehetsz csicsikálni,
Kivéve, ha a szomszédod nem kezd el kiabálni.
Hol lakom most? Nagy kérdés, de a választ már tudod.
Szerencsés vagy, ha a Klebít otthonodnak mondhatod.*

Varjaskéri Anna

Élet a kollégiumban

A tanév elején hagyományosan megrendezésre került kollégiumunkban **a végzősök és a kilencedikesek közötti ügyességi vetélkedő**, melynek célja, hogy sokféle, eltérő

feladatokban összemérjék magukat a diákok, a csoportok képviselői.

Idén én is tagja voltam a végzős csapatnak, és nagy örömömre szolgált, hogy egy ilyen vidám és kreatív csapat tagja lehettem. Mivel a feladatok minden évben mások, nem tudtuk, mire számítsunk, ugyanakkor – véleményem szerint – jól vettük az akadályokat. Üres sörös dobozokat transzportáltunk spagettivel és a versírás sem fogott ki rajtunk.

Bár a cél nem a győzelem volt, annak is örültünk, hogy a közös munkasikerének eredményeként meg is nyertük ezt a vetélkedőt. Örömmel tölt el, hogy ennek szerves része lehettem, így tovább növelve a kollégiumból magammal vitt kellemes emlékek sorát.

Paár Eszter

Harmadéves kollégistaként vettem részt a **méta versenyén**. Négy éve kézilabdázom, így számomra nem volt új ez a sportág. Sokan nem ismerik, ezért néhány érdekességet megosztok róla, bővebben pedig az alábbi linken

olvashatsz. (A méta hagyományos magyar labdajáték, amelyet két, tíz-tizenöt főből álló, ütőkkel felszerelkezett csapat játszik. Eredetileg a városi iskolák, kollégiumok diákságának kedvelt játéka volt, amelyet idővel a vidéki települések ifjúsága is átvett. A falu népe őrizte és továbbalakította a játékot.) Amint mindenki

megérkezett, megismerkedtünk egymással, majd a verseny szabályait ismertették tanáraink. Ezt követően csapatokat alkottunk, majd kezdődhetett a játék. Nagyon vidáman telt az idő, sokat nevettünk az este folyamán. Személy szerint jónak gondolom az ilyen programokat, mivel kiengedhetjük a „fáradt gőzt”, új embereket ismerhetünk meg, és nem utolsósorban élményekkel gazdagodunk. [https://hu.wikipedia.org/wiki/M%C3%A9ta_\(j%C3%A1t%C3%A9k\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/M%C3%A9ta_(j%C3%A1t%C3%A9k)).

Vermesi Vivien Anna

Verseny a kollégiumban

Benedek Ramónával és Somogyvári Karmelinával együtt azt hiszem, szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hogy Ági néni csoportjának képviselőjeként részt vehettünk a **Klebelsberg-vetélkedőn**, ráadásul meg is nyertük azt. Ha nem is maradt meg minden-eltérő megismerő információ, sokat tanultunk kollégiumunk névadójáról. Mondhatnám, hogy éjszakába nyúlóan bújtuk a könyveket, de nem lenne igaz, ezért nem mondom. Az azonban

biztos, hogy mind a négy csapat felkészülten érkezett a versenyre, és igazán remek eredményeket értek el. A vetélkedő a légkör miatt is felejthetetlen marad számunkra. A fotón én vagyok látható. Éppen azt próbálom elhitetni a zsűrivel, hogy azért tudok egyet, s mászt a témával kapcsolatban. (Ami igaz is.) Ez sikerült is, mivel magas pontszámot kaptunk.

Most, hogy rövid beszámolómmal végezték, és ezzel együtt újra átéltem a pillanatokat, minden Klebis gólyát arra buzdítanék, hogy vegyen részt ezen a vetélkedőn, mert garantáltan nem fogja megbánni.

Varjaskéri Anna

és az országban

A múlt évben, kaptunk egy versenylehetőséget. Úgy döntöttünk két volt osztálytársammal Laurával és Lilivel jelentkezünk rá. Az elején igazából nem tudtuk, milyen lesz, milyen hangulata lesz a versenynek, vagy hogy milyen lesz a közös munka. A **HEBE Olvasóverseny** egy igazi élmény és küzdelem volt, tele nevetéssel, komolysággal, és munkával. A közös

munkában néhol eltérő volt a véleményünk de közös tudásunkat és különböző véleményünket összevetve végül teljesen pozitív, illetve határozott eredményeket, válaszokat kaptunk. A versenyfordulokon remek eredményeket értünk el, persze ebben nem csak a mi munkánk volt. Tanárunk, Ildi néni teljes mértékben segítséget nyújtott, véleményét elmondva, esetleges hibáinkat

is ki tudtuk javítani. Az együttes munkával, csapatszellemmel és persze Ildi néni segítségével, tanácsaival sikerült kiemelkedő eredményt nyújtunk. **Országos 1. helyezést** értünk el. Sajnos az oklevelet a múlt évben nem tudtuk átvenni, ám ezt idén megtehettük. Elképesztően büszke érzés töltött el a csapatunkra gondolva, nézve. Majd mikor az oklevél a kezünkben tartottuk nagyon nagy megtiszteltetés volt. Az oklevél csodálatos volt. Csapatunk mai napra már szétfoszlott, ám ez a verseny tett igazán egy csapattá minket.

Kuti Beáta

Szüreti bál

Mivel 9. évfolyamosok vagyunk, ezért a kollégiumban és a gimiben is ugyanazt a táncot adtuk elő. A véletlen úgy hozta, hogy hippik lettünk. A felkészülésben Somogyi Adél tanárnő segített bennünket. A próbákon mindenki jól szórakozott és lelkesen tanulta a Hair c. musical betétdalára készült koreográfiát. Nagyon sok új dolgot tanultunk és tapasztaltunk a közös munka során. A csapatunk még több közös élményt szerezhetett, sőt barátságuk is kialakultak.

A táncunkkal nagy sikert arattunk a kollégiumban, az iskolában pedig 1. helyezettek lettünk.

Mindenki remekül érezte magát a szüreti bálon, és boldogan gondolunk vissza ezekre a pillanatokra.

Nagy Viola

Nem is olyan régen ültünk a tornateremben a barátainkkal azon izgulva, hogy nemsokára mi következünk, táncolunk. Bár röpké pillanat volt míg kint álltunk, mégis mindenki számára emlékezetes lesz.

Amikor megkaptam feladatként, hogy készítsem fel a csoportot a szüreti bálra, rögtön elkezdtem gondolkodni, hogy mi is lenne az ideális tánc. Majd együtt kiválasztottuk a megfelelő dalt hozzá (Shut up and dance), és el is kezdtem kidolgozni. A folyamatban lévő koreográfiát előadtam, hogy a többiek képpen legyenek a nehézségével. Átbeszéltük, így már majdnem kész is volt. A próbák nagyon jó hangulatban teltek,

meglátásaim szerint mindenki élvezte.

A csoporttársaim ügyesek voltak. Könnyen és gyorsan megtanulták a táncot. Mindenki rendesen dolgozott, ha pedig elakadt, kérte a segítségemet.

Biztos nem felejtjük el egyhamar az első közös élményünket.

Benedek Ramóna

Advent idején

Mikulás voltam

Szerintem most sokakat sokkoltam ezzel a címmel, de a járványhelyzetre való tekintettel kisegítettem a télapót. Tudjátok, idős, vigyáznia kell az egészségére.

Szívesen helyettesítettem, nem bántam meg, sőt. Számomra már a jelmez felpróbálása is egy külön élmény volt, hiszen az emberre nem mindennap adnak mikulásruhát, pláne nem hófehér szakállat. Magam is meglepődtem attól, amit a tükörben láttam. De a jelmez segített abban, hogy igazi- na jó, majdnem igazi- mikulássá váljak, átszellemüljek.

A nagy napon még a DÖK-ös társaimat is megleptem azzal, hogy mire vettek rá. De én nagyon büszke voltam a feladatomra.

Jó mikuláshoz híven mindenhova ellátogattam. Első utam a sorversenyre vezetett, ahol a tornatermet elfoglaló ifjú kosarasok csodálkozva néztek körül. Mit keres a Klebiben a Mikulás?

Aztán ellátogattam a könyvtárba, ahol rengeteg kéréssel bombáztak. Igyekeztem legjobb tudásom szerint válaszolni a kérdésekre és teljesíteni a kívánságokat.

Végezetül meglátogattam azoknak a szép, rendes és tiszta szobáknak a lakóit, akik megérdemelték, hogy a Mikulás személyesen hívja meg őket a Mekibe. Természetesen a puttonyom szaloncukrokat rejtett, amiket szétosztottam.

Nagyon örültem annak, hogy a kollégisták nem felejtettek el gyerekek lenni, és mindenütt

énekszóval vártak.

Jövőre talán eljön az igazi Mikulás, ha jók lesztek!

Nagy András

Tetszett és élveztem a **Mikulás-napot**. Jó csapatépítő hatása volt, mert a verseny során új embereket ismerhettünk meg, és együtt szórakozhattunk a mókás feladatokon. A feladatok kreatívak, változatosak és érdekesek voltak. Szívesen vettem részt a programon, jó hangulatban telt az idő. Ajánlom mindenkinek, hogy legalább egyszer vegyen részt ezen a rendezvényen a négy év alatt.

Kerekes Regina

Advent idején

A **kollégiumi karácsonyfára** a csoportunk tagjai újságpapírból elkészítettek egy angyalkát, amit utána mindenki a saját ízlése alapján kidíszített. Nagyon jól sikerült, nagyon szép lett mindenkié. A csoporttársammal, Bogival vállaltuk, hogy az angyalkáinkat elhelyezzük a Klebi fán a többi csoport díszei közé. Örültünk ennek a lehetőségnek, és ezt követően ahányszor elmentünk a karácsonyfa mellett mindig a szemünkkel kutattuk az angyalkáinkat. Büszkék vagyunk az alkotásainkra. Örülünk, hogy mások is gyönyörködhetnek benne.

Kintler Csenge

Emlékszem a pillanatra amikor megláttam egy figyelemfelhívó, vidám, színes, plakátot a falon...

Jobban megnéztem és már egy lámát is felfedeztem, aztán kirajzolódott teljesen és olvastam a feliratot... **"Csúnya pulcsis futás"**

Azonnal bezsongtam, örültem, mondtam is magamban hogy ez végre az én versenyem.

Rohantam Nagy Brigitta tanárnőhöz, hogy jelentkezsek aztán rögtön el is kezdtem gondolkodni az öltözéken.

Megvolt hozzá majdnem mindenem és összeraktam a szettet. Vettem hozzá 2 dolgot, a nadrágot és a pulcsit. Elérkezett a verseny napja és lementem, fotóztak, kameráztak, elkezdődött a futás és minden olyan gyorsan történt (a lehető legjobb értelemben). Lefutottuk, és kaptunk érmet, ami szaloncukor volt rajta a plakáttal miniben. Nagyon tetszett a program, sokat készültek rá a szervezők, minden volt, enni és innivaló, kamerák, sok ember.

Aztán érkezett az eredményhirdetés és amikor meghallottam a nevemet az első helyen, felülmúlhatatlan érzés volt. Köszönöm, hogy részt vehettem a rendezvényen.

Geréb Janka

Pegazus

Kollégiumunkban jó néhány diák ír verseket, novellákat, és akad olyan is, aki már több regényt írt. Rovatunkban most két 9. évfolyamos tanuló verseit mutatjuk be, de ne feledkezzünk meg a címlapos Klebi-verset írt leányról se.

Rajhona Henrietta és Somogyvári Karmelina az életéből, a mindennapok tapasztalataiból és a képzeletéből merít ihletet. A témákat, az érzéseket vagy a rendkívüli és meghatározó pillanatok sajátos stílusban és egyedi látásmódban fogalmazzák meg mindketten. Minden alkotásukban benne van a személyiségük és a lelkiállapotuk is, ettől lesznek a verseik annyira őszinték és hitelesek.

Olvassatok, érezzetek, gondolkozzatok!

Somogyvári Karmelina versei

Miért kell iskolába járni?

Ülni a padban és csak várni.

Várni, hogy történjen valami,

De mi is történhetne?!

Unalmas órákon a perceket elütni,

És az életet nem élvezni.

Ha vannak barátaid és ha nincsenek,

Akkor is egyedül lehetsz,

Mert nem fognak várni, hogy majd megoldod,

Menni fognak tovább és aggatják rád a gondot.

Talán nem is a tied, de azért bírd el,

És ha nem viseled, akkor se tűnj el,

És ne menekülj előlünk, mert mi vagyunk a nagyok,

Gondjaid és panaszaid meghallgatjuk.

Aztán ha hozzáfordulsz és kezedsz segítséget nyújtani

Könnyedén ellökik, mert ők a Nagyok.

2.

Elveszted a világban

Bolyongsz, mint ember az éjszakában.

Nem tudod, hogy helyed hol van

Vagy miképpen leled meg.

De te csak menetelsz és menetelsz.

Mikor eléred a világ peremét,

Megállsz, s lenézel onnan.

És látod önmagad egy tükörben,

Mely oly képet vetít rólad,

Melyet még sose láttál.

És abban a pillanatban...

Megtalálod önmagad.

Pegazus

3.

Egy késő délután randevúzni hívtál

Nem úgy mint mások,

Csak feldobtad az ötletet és mindketten belementünk

Sétálás és kávézás mellett, oly érzelmek törtek fel mindkettőnkől

Amiről nem is tudtuk hogy létezik

Vágy: a másik valója iránt

Szeretet: mert tudniillik már az idők kezdete óta szerettük egymást

Elfogadás: mert minden kis hibájával együtt a legjobb társnak bizonyultok egymásnak

Szomorúság: mert tudjuk hogy soha nem lehetünk együtt

Mert mi túl jók lennénk egymás mellett

A tökéletesség fogalma mi vagyunk

De nincs tökéletes

Így mi sem lehetünk.

Pegazus

Rajhona Henrietta versei

Elveszve

Újra zakatol az agyam,
már nem ismerem önmagam.

Már semmisem olyan, mint rég,
már homályos, mint egy párás tükörkép.

Már lassan semmi sem marad,
se illat, se szag.

A vershez az illusztrációt készítette:

Pados Gabriella

A színek lassan kikopnak,
a rímek lassan kifogynak...

2021.06.24.

Pegazus

Egy csók

Egy csók, egy érintés.

Egy tett, egy ölelés.

Egy szív, egy érzelem.

Egy néma vallomás, hogy szereted.

Vele akarsz lenni, s fogni a kezét.

Vele akarsz élni, s nézni ragyogó szemét.

Vele tölteni minél több időt, s percet.

Vele igazán érezni, hogy mi is a szerelem.

Feladom

Ezer bánat, ezer gyönyör,
az emléked halálra gyötör.

A sötétben árnyaim boldogan várva,
nézik, ahogy emléked a halál táncot járja.

Remegve figyelem minden lépésed,
miközben szívemben meglódulnak az érzések.

És egyszer csak megtörténik a nagy finálé,

s már tudom, hogy régen vagy Te másé!

Árnyaim ezt a pillanatot várva,
nekem esnek és én csak állva
hagyom, s feladom...

Hobbi

Egyik a másik után

Még fiatal vagyok, de már több területen is kipróbáltam magam. Szeretek új dolgokkal megismerkedni, hogy megtaláljam azt, ami igazán érdekel, és amiben tehetséges vagyok. De legalább annyira fontos, hogy élvezzem is.

A sportolás azonban mindig része volt a napjaimnak. Zumbával kezdtem ovis koromban, majd kipróbáltam a kézilabdát, végül ismét visszatértem a tánchoz.

A Kanizsai Fiatalok Közösségében kortárs táncot tanultam, és ebből a hobbiból adódott a következő szenvedélyem. Két évvel ezelőtt csatlakoztam a KFK-n belül működő Honvéd Kaszinó Városi Színpadhoz, amikor a vezetőség felkért, hogy szerepeljek a Hófehérke és a hét elgyötört törpe c. paródiában. Örültem a lehetőségnek, hogy a *színjátszást* is kipróbálhatom. Ráadásul egy szórakoztató és a közönség által nagyon kedvelt darabban. Mivel nagyon megtetszett ez a tevékenység és a csapatot is nagyon megkedveltem, ezért úgy döntöttem, hogy hivatalosan is tag leszek. Ekkor szerettem bele igazán a színjátszásba.

A két év alatt rengeteg fellépésre, sőt még versenyre is eljutottam a csapattal. Emellett rengeteg eseményen és megemlékezésen vettem részt. Például minden évben Letenyén az október 23-ai, és a március 15-ei megemlékezést **mi tartjuk**. Nemcsak a darabokra, hanem az éneklésre és a versmondásra is nagy hangsúlyt fektetünk, ami a különböző versenyeredményeinken is látszik.

Az év legfontosabb eseménye a júniusi évzáró gálánk. Minden évben a táncosokkal együtt bemutatjuk legalább egy darabunkat és az egyéni produkciókat.

Amit a legjobban szeretek az egészben, hogy nemcsak bemegyünk próbára, keményen dolgozunk, aztán hazamegyünk, hanem közben rengeteget nevetünk és jól érezzük magunkat. Olyanok vagyunk, mint egy nagy család és mindenkit elfogadunk olyannak amilyen. Szerintem ez az egyik legfontosabb dolog egy csapatnál.

Tanulmányaim miatt, igaz, elkerültem Nagykanizsáról, de néha még most is elmegyek egy-egy próbára, mert hiányzik a foglalkozás és a csapat is. Én mindenkinek csak ajánlani tudom a színjátszást, úgyhogy, ha valakinek van lehetősége, próbálja ki! Nem fogja megbánni.

Füle Tamara

Élet a kollégiumon kívül

Kaposváron a 20. jubileumi Kaleidoszkóp VersFesztiválon csoportvezetőm szervezésében lehetőségem nyílt a Szivárvány Kultúrpalotában, Caramel Acoustic címmel, megrendezésre kerülő **Molnár Ferenc Caramel koncerten** részt venni.

Számomra ez egy fantasztikus élmény volt, egy maradandó emlék. A dalok sikeresen átadták a művész érzéseit és nagy empátiát keltettek bennem. Látni, hogy egy gettóból jött kisgyerek, eljutott arra a szintre, hogy egy sikeres, tehetséges felnőtt ember legyen belőle. Ez számomra nagyon inspiráló és példaértékű. Lehetett érezni azt, hogy nem felejtette el honnan jött és ez rendkívül imponáló egy ilyen tehetséges és népszerű előadónál.

Egyébként jó humorérzékű ember, mert amikor vicceket mesélt, akkor nem csak egyszerű derű ült az arcunkra, hanem neveltünk is. Humorosan próbálta előadni saját élete negatív tapasztalatait és ezzel is érzékelte, hogy nem szeretné, ha szomorú hangvételűek lennének a saját emlékei. A tervezettől eltérően a koncert több mint két órán át tartott, amely annak köszönhető, hogy mi, a közönség rendkívül bensőséges hangulatban találtunk egymásra. A koncert kiegészült azzal, hogy versbetétek hangzottak el Lutter Imre előadásában, valamint Caramel saját dalszövegeit versben tolmácsolta az előadóművész. Az élő zenekari felállás is nagy élményt nyújtott nekem. Voltak dalok, amiket ismertem már és vele együtt énekeltem. Amit pedig nem ismertem, azok már szerepelnek a lejátszási listámon.

Nagyon hálás vagyok, hogy a pandémia idején is sikerült gazdagodnom ezzel az élménnyel és megismerhettem közelebbről egy kreatív művészt, hisz dalai szövegét és zenéjét is maga írja. Egyedi, különleges dalköltészeti koncert volt!

Nyerlucz Amanda

Aranyosok vagyunk

Nagy izgalommal vágtunk neki a „**Versengő**” versenynek. Az elején picit féltünk, hogy unalmas lesz a könyv, de ahogy egyre többet olvastunk belőle, azt vettük észre, hogy alig tudtuk letenni. Berg Judit izgalomokkal teli regénye teljesen magával ragadott minket. Emellé társultak Ildi néni remek feladatai, melyek segítségével több mindent megtudhattunk az írónőről és a regénnyel kapcsolatban. A közös munka és kutakodás nagyon jó hangulatban telt.

Többen kérdezték, hogy miért pont "Monddkigyorsabbanhatudod" lett a csapatnevünk. Erre mi is csak annyit tudunk válaszolni: Mert miért ne? Törekedtünk az egyediségre.

Mikor megtudtuk, hogy az eredményhirdetésre az online térbe Berg Judit is becsatlakozik, még izgatottabbak lettünk. Az író megválaszolta feltett kérdéseinket, elmesélte, hogy mi ihlette a könyv megírását, sőt, a 3. rész címét is elárulta. (De ez egyelőre még titok.)

Jó érzéssel töltött el bennünket, hogy Ildikó néni kiválasztotta a mi csapatunk

fogalmazását is, melyet az eredményhirdetésen felolvashattunk.

Az interjú és a fogalmazások meghallgatása után elérkezett a várva várt pillanat, és felmerült a kérdés: Vajon kik fognak ott állni a képzeletbeli dobogón?

Amikor Judit (az ország egyik

legkiválóbb írója felajánlotta számunkra a tegezést) a Halál angyalai után a mi csapatnevünket mondta (persze minél gyorsabban), nagyon örültünk. Habár fél ponttal csúsztunk csak le az első helyről, de nem ez a lényeg, hanem az, hogy mi közösen, egy csapatként megcsináltuk, és jól szórakoztunk! Büszkéek vagyunk versenytársainkra és magunkra is! Nagyon köszönjük ezt a kalandot!

Horváth Balázs és Vajda Milán

Ajánló

A HEBE vetélkedőn **Backman: Hétköznapi szorongások** dolgoztam fel. Nekem tetszett ez a meglepő fordulatokkal tarkított regény, de nem mindenkinek ajánlom. Ha könnyed, szórakoztató olvasmányra vágysz, akkor tedd vissza a polcra a könyvet! Ha azonban szereted az elgondolkodtató, mai témákat, aktuális társadalmi kérdéseket és problémákat feszegető regényeket, szívesen „kukkantanál be” mások életébe, akkor mindenképpen vidd haza a könyvesboltból.

Ez a történet elkalauzol téged a felnőttek világába. Tanulhatunk belőle. Nem is gondolnánk, hogy a felnőttek, akár a szüleink is, mennyi nehézséggel néznek szembe nap mint nap. Mi csak azt látjuk, hogy dolgoznak, gondoskodnak rólunk, próbálnak mindent előteremteni a gyerekeik, a mi számunkra. A rosszat pedig a mosolyuk mögé rejtik.

Aztán a kezébe akad egy ilyen könyv, és elgondolkodsz az életen. Hogyan kerülhet egy normális, átlagember olyan helyzetbe, hogy bankot raboljon, majd túsokat tartson fogva? Kik a túsok? Mit élnek át? Hova vezet innen az út?

A regény olvasmányos. A szerteágazó, múltbeli eseményekkel, titkokkal, váratlan fordulatokkal tarkított történet magával ragadja az olvasót. Közben nekünk is gondolkodnunk kell. Ebben pont az a jó.

És hogy mi lesz a történet vége? Előre megjósolhatatlan. Olvasd el!

Horváth Csenge Márta

Gyilkosságok, zsarolások, vesztegetések, féltékenység, lopás, családi dráma, hamis személyazonosság, mindez egy regényben. Az alaptörténet egy találmányhoz kapcsolódik, illetve a képletet rejtő füzetecske megszerzéséhez. Azonban a rendkívül összetett, és több szálon futó történetben szinte mindig elő kerül egy-egy újabb információ, ami más- más irányba tereli az olvasót. Ettől olyan érdekfeszítő a sztori. Kiszámíthatatlan a vége.

A szereplők több társadalmi rétegből valók, azok sajátosságaival, a maguk problémáival és stílusukkal.

Természetesen a romantika sem maradhat ki a történetből.

Számtalan kérdés felvetődik bennünk az olvasás során, és nem csupán az, hogy ki a gyilkos.

Rejtő Jenő regényei fordulatosak és érdekesek. A **Vesztégzár a Grand Hotelben** kihagyhatatlan krimi, nálam benne van a top 3-ban. Ajánlom mindenkinek!

Nyerlucz Amanda Ilona